

Η Ανάσταση στο χωριό Τσαγράκ της Κερασούντας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Η Ανάσταση στο χωριό Τσαγράκ της Κερασούντας γινόταν μετά τα μεσάνυχτα, στο προαύλιο της εκκλησίας. Εκεί παρευρίσκονταν όλοι οι κάτοικοι του χωριού. Τους ειδοποιούσε ο τζαγκός (κράχτης), ο οποίος ζωσμένος με κουδούνια γύριζε από σπίτι σε σπίτι χτυπώντας τις πόρτες, προκαλώντας μεγάλο θόρυβο.

Όπως σε ολόκληρο τον Πόντο έτσι και στο Τσαγράκ, η νηστεία της Σαρακοστής ήταν αυστηρότατη. Η γιορτή του Πάσχα στο χωριό τηρούνταν με μεγάλη βιβλική ευλάβεια και θρησκευτική κατάνυξη.

Χαρακτηριστική η περίπτωση του χωριού -λίγο πριν ξεριζωθούν οι κάτοικοι από τις πατρογονικές εστίες τους-, καθώς κάθε Λαμπρή το επισκεπτόταν ένας ιερομόναχος, ο Γερβάσιος, από το μοναστήρι του Χουτουρά. Ξεκινούσε με το μουλάρι του στις αρχές της Σαρακοστής, και αφού περνούσε από όλα τα χριστιανικά χωριά εξομολογώντας τους χριστιανούς ώστε να μεταλάβουν το Πάσχα, κατέληγε τη Μεγάλη Εβδομάδα πάντα στο Τσαγράκ.

Κάθε οικογένεια φρόντιζε να τοποθετήσει ξεραμένα κερκέλια και βαμμένα αυγά στην Αγία Τράπεζα για να ευλογηθούν. Τα κερκέλια αυτά θα τα έθυφταν (κομμάτιαζαν) στο γάλα της Πρωτομαγιάς* για να τα φάνε.

Αφού λοιπόν, οι κάτοικοι του χωριού είχαν συγκεντρωθεί έξω από την εκκλησία φορώντας τα καλά τους ή τα καινούρια τους ρούχα, ο Γερβάσιος έδινε το σύνθημα να βγουν έξω και τα εξαπτέρυγα με τα λάβαρα, μαζί με την εικόνα της Αναστάσεως του Κυρίου και το Ευαγγέλιο. Δεν ήταν λίγες οι φορές που λίγο πριν ολοκληρώσει την ανάγνωση του Ευαγγελίου, πυκνές νιφάδες χιονιού έκαναν την εμφάνισή τους.

Μόλις έψαλλε ο ιερέας το «Χριστός Ανέστη» επακολουθούσε ομοβροντία από τουφέκια και κουμπούρια από τα παλικάρια του χωριού.

Τους χαιρετισμούς-ασπασμούς «Χριστός Ανέστη, Αληθώς Ανέστη», «Ζει και βασιλεύει ο Κύριος», έλεγαν την επόμενη ημέρα οι έφηβοι και άνδρες, οι οποίοι έβγαιναν σε ομάδες και επισκέπτονταν τα σπίτια του χωριού. Σπανίως έπιναν ποτό αυτή την ημέρα. Την επομένη όμως στρώνονταν στο γλέντι από το πρωί μέχρι το βράδυ. Οι ίδιες όμορφες και χαρμόσυνες στιγμές συνεχίζονταν ακόμα και την Τρίτη του Πάσχα.

Ορισμένοι αρσούζηδες (επίμονοι) συνέχιζαν το γλέντι μέχρι και την Τετάρτη της Διακαινησίμου, οπότε σε κάποιο σπίτι οι συγκεντρωμένοι έψηναν κοκόρια και κοτόπουλα τα οποία τα είχαν μαζέψει ως εξής: Σε παρέα που υπήρχε κάποιος νιόγαμπρος, όταν κάθονταν στο τραπέζι που ετοίμαζαν τα πεθερικά του ή άλλο συγγενικό πρόσωπο, φρόντιζαν να «κρεμάσουν» (υποχρέωση με υπόσχεση) τον γαμπρό. Έδεναν τα πόδια του με σκοινί και τον κρεμούσαν στο ταβάνι κατακέφαλα, υποχρεώνοντας τους δικούς του να υποσχεθούν ότι θα προσφέρουν

έναν κόκορα ή κότα, για να τον ελευθερώσουν. Έτσι και γινόταν.

Επίσης, ο παπάς της εκκλησίας μαζί με τον καλόγερο επισκέπτονταν τα σπίτια αφού πρώτα είχαν γεμίσει τις πλατιές τσέπες των ράσων με αυγά και κουλούρια, τα οποία κατανάλωναν ολόκληρη την εβδομάδα μετά την Ανάσταση.

Το χωριό Τσαγράκ της Κερασούντας βρίσκεται στις υπώρειες του όρους Ερμέζ των Ποντικών Άλπεων και υπάγεται στην επαρχία Αλούτζερας. Βρίσκεται νότια της Έσπιας και της Κεπέκλησας. Το όνομά του προέρχεται, κατά τον αείμνηστο δικηγόρο Παναγιώτη Χ. Ερμείδη, κατά το πρώτο συνθετικό από το τσαχ (σαχ=σάχης, που σημαίνει βασιλιάς) και το ραχ (ο δρόμος στα αραβικά), υπονοώντας το δρόμο των караβανιών που περνούσαν από εκεί για τα ενδότερα της Μικράς Ασίας. Πριν από την Ανταλλαγή είχε πάνω από χίλιους Έλληνες (αρκετούς κρυπτοχριστιανούς και μερικούς μουσουλμάνους). Στην κωμόπολη οι Έλληνες συντηρούσαν δύο εκκλησίες και μια πλήρη αστική σχολή.

---

* Σύμφωνα με τα έθιμα της ευρύτερης περιοχής, την Πρωτομαγιά έπιναν γάλα με εφτάζυμο ψωμί πριν βγει ο ήλιος. Πίστευαν πως αν το έπιναν μετά την ανατολή, θα ψωριάζανε (πηγή: Νίκος Καραράς, Το Κορδελιό. Το καμάρι της Σμύρνης, Ένωσις Σμυρναίων, Αθήνα 1971).

ΠΗΓΕΣ:

Γεώργιος Α. Ανδρεάδης / Χρήστος Γ. Ανδρεάδης, Το Τσαγράκ της Κερασούντας του Πόντου.

Σάββας Καλεντερίδης, Ταξιδιωτικοί Οδηγοί – Ανατολικός Πόντος.

pontos-news.gr